

[Kirkegaard.]

i kapitel V. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre), at det er under kapitel V, vi kan finde et eventuelt forbud mod ålestangning m. v. Jeg er i tvivl om, hvorvidt den udvidelse, der er tale om her, er rigtig, og derfor er jeg nødt til allerede på nuværende tidspunkt, at sige til fiskeriministeren, at jeg må tage forbehold med hensyn til denne bestemmelse.

En anden nydannelse i forslaget er adgangen til på samme måde som adskillige steder i udlandet at foretage muslingeopdræt på særlige banker. En bestemmelse herom findes i § 2, og efter denne kan der altså gives eneret til muslingeopdræt, hvis ikke betydende offentlige interesser taler derimod, og for så vidt der ikke drives almindeligt fiskeri af større betydning på stedet. Jeg vil anbefale, at vi ser nærmere på det i udvalget. Jeg tror, dette kan få væsentlig betydning for den danske fiskeindustri.

Af andre enkeltheder vil jeg kun nævne, at der i lovforslaget om ferskvandsfiskeri er indsat en bestemmelse — det er jo allerede nævnt af tidligere ærede ordførere — således at vore sportsfiskere nu kommer nok så stærkt ind i billedet, som de aldrig har været det før, idet der er foreslået en bestemmelse om, at Danmarks Sportsfiskerforbund får andel i de bøder, der idømmes for overtrædelse af lovforslagets bestemmelser. Det er sikkert en bestemmelse, som i høj grad vil glæde vore sportsfiskere.

I øvrigt kan jeg generelt sige, at jeg tror, at lovforslagene tilsammen vil være til gavn for fortsat fremgang for fiskerierhvervet, og jeg kan derfor på det radikale venstres vegne give tilsagn om en positiv indstilling under lovforslagenes fortsatte behandling.

Vivike: Jeg vil gerne takke den højtærede fiskeriminister for, at disse fire lovforslag er blevet fremsat. I modsætning til et par andre ærede ordførere har jeg den opfattelse, at vi absolut bør anstrenge os for at få lovforslagene gennemført i denne folketingssamling.

Der er opstået en del misforståelser med hensyn til lovforslagene, idet den opfattelse har bredt sig, at når de er vedtaget, vil ålestangning i Danmark være absolut forbudt. Jeg skal ikke bebrejde folk, at de kan få

denne opfattelse, for spørgsmålet er afhængigt af, hvorvidt man mener, at savtakker er krog-lignende anordninger. I fiskerikommissionen har man imidlertid den fortolkning, at en savtak ikke er en krog-lignende anordning. Det, der sker med hensyn til ålestangningen, er, at stangning bliver forbudt i ferskvand, og jeg kan da ikke indse, det skulle være så vanskeligt at finde ud af, hvor vi har saltvand, og hvor vi har ferskvand. Jeg ved godt, at vi har brakvand, hvor de to vande mødes, men ved ferskvand forstår jeg åer, søer og bække.

Lovforslaget om saltvandsfiskeri indfører jo ikke noget generelt forbud imod ålestangning, hvis det vedtages, som det foreligger her. Man udvider blot vedtægtsbestemmelserne lidt. Med den nuværende lov kan man jo ved hjælp af en vedtægt — hvis der er flertal for en sådan blandt den lokale fiskeriforenings medlemmer — forbyde ålestangning, som det f. eks. er tilfældet, fra is på Ringkøbing Fjord, dele af Guldborgsund o. s. v. Det nye i dette lovforslag er adgangen til vedtægtsmæssigt at lave et forbud mod ålestangning også fra åbne kyster. Det bliver dog sikkert ikke gjort ret mange steder, og jeg vil absolut mene, at den mand, der mestrer ålestangningens vanskelige kunst, fortsat vil have rig anledning til at udøve den.

Jeg er glad for, at indførelsen af fisketegn ikke er medtaget i lovforslaget. Jeg er lige så glad for, at den højtærede fiskeriminister har taget ordet „slam“ med på trods af — det har jeg en fornemmelse af — at han har været udsat for nogen pression fra landbrugsside for ikke at medtage dette ord i loven. At det er medtaget i loven, betyder jo, at man skærper bestræbelserne for at bekæmpe den voldsomme forurening, der foregår af vore vande, og vi må bekæmpe alt, hvad der generer vor bestand af fisk — i øvrigt også vor bestand af fiskere. Den sidste bestand er i tilbagegang, hvilket ganske givet hænger sammen med, at vilkårene for fiskerne ikke ret godt svarer til de vilkår, der bydes erhvervene i land.

Fiskerne er et beskedent folkefærd og måske derfor et forfordelt folkefærd. Jeg synes, de er noget forfordelt. Det, de bruger, både, motorer og fiskegrejer, er jo steget meget stærkt i de senere år, hvorimod prisen på det, de bringer i land, fisken, ikke er